

Stanowisko

Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie wsparcia wielkopolskiego rzemiosła w rozwiązywaniu problemów utrudniających jego rozwój

I. Sejmik Województwa Wielkopolskiego wyraża uznanie dla działalności rzemieślników z terenu województwa, zrzeszonych w cechach i izbach rzemieślniczych. W szczególności wysoko ocenia działalność gospodarczą prowadzoną przez zakłady rzemieślnicze, które zaspakajają wiele ważnych potrzeb mieszkańców Wielkopolski. Do wyjątkowych osiągnięć wielkopolskich rzemieślników należy zaliczyć bardzo dobre efekty działalności edukacyjnej w zakresie praktycznego przygotowania zawodowego w wielu rodzajach rzemiosła oraz działalność społeczną ukierunkowaną na spełnianie potrzeb środowisk lokalnych.

II. Samorząd Województwa Wielkopolskiego doceniając potencjał i potrzeby małych firm, w tym zakładów rzemieślniczych, zapewnia różne formy wsparcia tego sektora gospodarki. Do najważniejszych z nich należy wsparcie finansowe małych przedsiębiorstw zarówno w formie dotacji bezzwrotnych, jak i poprzez wykorzystanie instrumentów finansowych w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego podkreśla, że wielkopolskie rzemiosło wymaga działań wspierających także ze strony innych podmiotów, od których zależy jego funkcjonowanie. Dlatego w trosce o zapewnienie pełnego wykorzystania istniejącego potencjału i tworzenie warunków dla dalszego rozwoju rzemiosła kieruje postulatami wielkopolskich rzemieślników, odnoszące się przede wszystkim do sfery regulacyjnej, do następujących organów państwa:

1. Postulaty adresowane do Ministra Edukacji Narodowej

Jednym z najważniejszych warunków sprawnego funkcjonowania i rozwoju rzemiosła polskiego jest zapewnienie prawidłowej organizacji nauki i wysokiego poziomu kształcenia zawodowego w rzemiośle.

Przede wszystkim, w celu pełnego przygotowania uczniów do pracy w rzemiośle, konieczne jest wprowadzenie regulacji prawnych umożliwiających organizację nauki zawodu w systemie: *tydzień nauki w szkole/tydzień praktycznej nauki zawodu na stanowisku pracy w zakładzie rzemieślniczym*;

W systemie kształcenia zawodowego należy wprowadzić możliwość nadawania tytułu „*pomocnik czeladnika*” pracownikom z różnego rodzaju dysfunkcjami fizycznymi i psychicznymi, które uniemożliwiają im zdobycie tytułu *czeladnika*.

Istotnym jest również wprowadzenie regulacji prawnych umożliwiających realizację kursów dokształcających w klasach wielozawodowych zasadniczych szkół zawodowych w formie e-learningu. Zapewniłoby to równoczesne teoretyczne przygotowanie zawodowe w macierzystej szkole zawodowej oraz kształcenie praktyczne u pracodawcy, bez konieczności opuszczania miejsca zamieszkania i przerywania pracy na okres wyjazdu do ośrodka dokształcającego.

Celowe jest monitorowanie i nadzorowanie procesu reorientacji zawodowej oraz kontynuowanie i intensyfikacja w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych działań doradców zawodowych, znających lokalny rynek pracy, co przyczyniłoby się do przygotowania uczniów do dokonywania trafnych decyzji w zakresie drogi zawodowej oraz ograniczenia tak powszechnych obecnie zmian szkół i mistrzów prowadzących praktyczną naukę zawodu przez wielu uczniów, którzy nie otrzymali fachowego wsparcia w tym zakresie.

2. Postulaty adresowane do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Sejmik, wsłuchując się w postulaty izb rzemieślniczych postuluje wprowadzenie regulacji prawnych umożliwiających zakładom rzemieślniczym zawieranie na takich samych zasadach umów o pracę z wszystkimi osobami, które ukończyły 18 rok życia w danym roku kalendarzowym i uczą się praktycznej nauki zawodu w zakładzie rzemieślniczym.

Niezbędne jest również stworzenie możliwości korzystania ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS) przeznaczonych na szkolenia zawodowe, szkolenia ogólne, kursy i egzaminy kwalifikacyjne przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą jednoosobowo oraz osobom współpracującym przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Konieczne jest także zwiększenie pomocy z KFS na tzw. szkolenia twarde, które dają konkretne kwalifikacje lub uprawnienia.

Ponadto Sejmik Województwa Wielkopolskiego zwraca uwagę na negatywne skutki obniżenia subwencji oświatowej za pracowników młodocianych. Zmniejszenie subwencji oświatowej hamuje rozwój sieci szkół rzemieślniczych, a także może zniechęcać szkoły zawodowe do przyjmowania do nauki pracowników młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego wyraża przekonanie, że spełnienie wymienionych wyżej postulatów jest pierwszym krokiem do rozwiązywania wielu innych problemów wielkopolskiego rzemiosła zgłaszanych przez środowisko i jego organizacje samorządowe. Dzięki połączeniu wysiłków Samorządu Województwa w tej mierze z tworzeniem warunków dla jego funkcjonowania w ramach kompetencji poszczególnych ministerstw, ich efekt przyniesie wartość dodaną, dzięki której działania na poziomie regionalnym będą jeszcze bardziej efektywne, z pożytkiem dla rzemiosła, małych firm i całego społeczeństwa.